

Crafting methods:

Repetitie 15 februari

Waar? Repetitie ruimte Academie van Deurne

Wie? Ellen en Emelie = spelers

Wanneer? 12u-16u

Actors/ objects	<p>Ruimte: grote open ruimte waar normaal met instrumenten gerepeteerd wordt. Er staat een vleugel piano en nog andere grote instrumenten. banken aan de zijkant van de zaal.</p> <p>Lichaam + stem</p> <p>Kledij: zwarte hoge (Ellen) en lage hakken (Emelie), lange (Emelie) en korte zwarte jurk (Ellen)</p> <p>Rollen: Emelie en Ellen = spelers</p>
Activities	<ul style="list-style-type: none">➔ Alle scènes repeteren + herhalen➔ Samen de scène van Motie van wanorde spelen➔ Sexy poses oefenen➔ Volgorde voor de scènes maken➔ Uitproberen, bekijken, aanpassen, spelen
Documentation	<p>We hebben onszelf gefilmd tijdens de repetitie en daarna bij elkaar gezeten en de opnames samen bekeken om feedback op elkaar te geven.</p>
Data/ info/ knowledge	<p>Speel je anders als je samen speelt?</p> <p>Wordt het spelen van een ongemakkelijke scène draaglijker als je samen de scène doet? Twee jonge meisjes samen</p> <p>Hoe zorg je ervoor dat de scènes de meest interessante volgorde krijgen?</p> <p>Hoe zet je je lichaam correct in bij het spelen van een personage zonder dat je je grenzen overgaat?</p> <p>Hoe zorg je ervoor dat het spelen van zo'n scène leuk blijft?</p>
Reflection	<ul style="list-style-type: none">• Emelie vond het spelen van deze scène nog steeds moeilijk, ze voelde een schaamte en blokkeerde om zichzelf niet volledig te kunnen geven. Ze maakte zich vooral zorgen over de reactie van het publiek. toch voelde ze zich beter in de kledij waar we nu in speelden. Als ze haar kledij zelf mocht kiezen en iets koos waar ze zich mooi in voelde, werkte dit positief op haar zelfvertrouwen.• Samen de scène spelen deed ook wonderen voor ons beide. Doordat we op elkaar konden terugvallen was het fijner om deze scène te spelen. Het is nog steeds een verleidingsscène,

	<p>alleen zijn het nu twee mooie jonge vrouwen die het publiek verleiden. Geen stereotypes, gewoon op en top vrouw zijn, en daar is niets mis mee.</p> <ul style="list-style-type: none">• Onszelf filmen en het daarna bekijken gaf nieuwe inzichten over onze bewegingen en ons spel. We gaven elkaar feedback en werkte hier telkens aan tot alles goed zat en we tevreden waren.• Emelie gaf meteen haar grens aan op vlak van kledij, de vorige repetities. Nu ook gaf ze opnieuw aan dat ze zich niet 100 procent voelde bij het spelen van de scène. We hebben hier over gepraat en zijn op zoek gegaan naar haar sterktes en welke bewegingen mooi waren bij haar. Ook dit met behulp van de opnames die we maakten.• Bij het maken van een volgorde voor onze scène heb ik vooral geleerd om af te stappen van wat ik normaal zou doen. We hebben afgewisseld per scènes en zijn op zoek gegaan naar de interessantste contrasten. Maar ook of ons publiek alle info verwerkt zou kunnen krijgen aan de hand van die volgorde.
--	---

➔ De repetities daarna was continue herhalen en finetunen. De basis was gelegd en nu moesten we de voorstelling zo perfect mogelijk krijgen, zodat het een mooi eindresultaat werd.